

РЕШЕНИЕ

№ 722

гр. София, 01.04.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-I-E, в закрито заседание на първи април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Елена Андреева

Членове: Елена Маврова
Силияна Григорова

като разгледа докладваното от Елена Андреева Въззивно гражданско дело № 20211100506706 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл.436 от ГПК.

Образувано е по жалба от М. К. Г., подадена чрез пълномощника ѝ – адв. Б. Й. от САК, срещу разпореждане от 19.01.2021г. по изп.дело № 20199240400602 по описа на ЧСИ Г.К., рег.№ 924 на КЧСИ, с район на действие СГС, с което е оставена без уважение молбата ѝ за отмяна на начислените 13 броя такси по т.16 от ТТР към ЗЧСИ, на основание чл.79 ал.1 т.3 от ГПК.

В жалбата се твърди, че с изп.лист от 20.05.2019г. по гр.д.№ 48914/2017г. на СРС, 149 състав, съдът е определил режим на лични отношения на бащата А.М.Т. с детето В.А.Т., но тъй като детето страдало от травми, причинени от баща му, то не желало да тръгва с него на определените дати, дърпало се и плачело, а това станало повод за образуване на изп.дело. Излага се, че след образуване на изп.дело и до момента на подаване на жалбата ЧСИ е изпратил 3 броя покани за доброволно изпълнение/ПДИ/ - една с всички дати за 2019г., една с всички дати за 2020г. и една с всички дати за 2021г., както и че към датата на подаване на жалбата ЧСИ е посещавал адреса на жалбоподателката над 30 пъти, като за всяко посещение е начислявал такса по 60лв. с ДДС, съгласно т.16 от ТТРЗЧСИ, налагал ѝ е и глоби. Твърди се, че през месец февруари 2021г. ЧСИ връчил на жалбоподателката, чрез пълномощника ѝ, уведомление, че пълният размер на задължението към 18.12.2021г. възлиза на 2557,60лв., от които: 13 броя такси по т.16 от ТТРЗЧСИ – изпълнение на определено действие, предвидено в глава четиридесет и осма от ГПК – 780лв. с ДДС, т.26 от ТТРЗЧСИ – изпълнение на парично вземане – 177,60лв. с ДДС, както и публични задължения в размер на 1600лв. След получаване на уведомлението жалбоподателката, чрез пълномощника си, направила искане за намаляване на неоснователно начислените 13 броя такси по т.16 от ТТРЗЧСИ и 177,60лв. по т.26 от ТТРЗЧСИ. Два месеца по-късно, отново чрез пълномощника си, тя получила Съобщение от ЧСИ с изх.№ 3403/26.03.2021г., като съдебният изпълнител е отказал да отмени начислените такси. Твърди се, че ЧСИ не е изпълнил задължението си по чл.528 т.1 от ГПК, тъй като не е изпращал покана за нито една от датите, за които са начислени такси по т.16 от ТТРЗЧСИ и че майката никога не е

отказвала да предаде детето.

Постъпило е възражение от вискателя по изпълнителното дело – А.М.Т., който оспорва жалбата.

Постъпили са и мотиви на ЧСИ за неоснователност на жалбата, като е уточнено, че в изпратеното съобщение до жалбоподателката е допусната техническа грешка, като съгласно изходящия номер на уведомлението, същото е създадено на 18.12.2020г., като към този момент е изчислен и размера на задължението на длъжницата, което включва начислените такси по т.16 от ТТР към ЗЧСИ за последните 13 извършени от съдебния изпълнител посещения на адрес по местопребиваване на майката във връзка с процедурата по предаване на дете, публични задължения в размер на 1600лв. и дължимата за тяхното събиране такса по т.26 от ТТР към ЗЧСИ в размер на 177,60лв.

Съдът, като съобрази доводите на страните и след запознаване с доказателствата по делото, намира, че жалбата е процесуално допустима, а по същество я счита за неоснователна, поради следното:

Изп.дело № 20199240400602 по описа на ЧСИ Г.К., рег.№ 924 на КЧСИ, с район на действие СГС, е образувано на 03.06.2019г. по молба на А.М.Т., подадена чрез пълномощника му, както и въз основа на изпълнителен лист от 20.05.2019г., издаден в полза на вискателя по решение № 27377/31.01.2019г. по гр.д.№ 48914/2017г. на СРС, 149 състав, с което е определен режим на лични отношения на бащата А.М.Т., ЕГН ***** с детето В.А.Т., ЕГН *****, подробно описан в изпълнителния лист.

На длъжника М. К. Г. е изпратена Покана за доброволно предаване на дете с изх.№ 9016/17.06.2019г., която е получена лично от нея на 16.07.2019г. В поканата ЧСИ подробно е указал съответните дати и часове до края на календарната 2019г., в които майката М. К. Г. следва да предава детето В.А.Т. на А.М.Т. в изпълнение на съдебно постановения режим на лични отношения между бащата и детето.

В законоустановения тридневен срок от получаване на ПДИ майката е депозирала молба с вх.№ 8650/19.07.2019г., в която е посочила съществуващите пречки за своевременно изпълнение на задължението за предаване на детето от нейна страна.

Във връзка с депозираната молба от длъжника М.Г., ЧСИ Г.К. със съобщение с изх.№ 10838/23.07.2019г. е поискал съдействие от ДСП – Красно село за отстраняване на съществуващите пречки за своевременно изпълняване на определения режим на лични отношения, изразяващ се в трудна комуникация между бащата и детето.

По делото е постъпил социален доклад с вх.№ 11048/02.09.2019г. от ДСП – Красно село, в който е направена констатация, че връзката баща – дете е прекъсната, като за да бъде възстановена същата е нужна намесата на специалист. В доклада е посочено и че в интерес на детето е да поддържа контакт и с родителя с когото не съжителства - бащата А.Т., като за целта е нужно и съдействие от страна на майката.

С ПДИ с изх.№ 21089/30.12.2019г. и призовка за принудително изпълнение с изх.№ 1342/24.01.2020г., майката М. К. Г. е уведомена за всички дати през календарната 2020г. и съответните часове, в които следва да предава детето на бащата.

С призовка за принудително изпълнение с изх.№ 197/08.01.2021г. майката М. К. Г. е уведомена за всички дати през календарната 2021г. и съответните часове, в които следва да предава детето на бащата.

От приложеното изпълнително дело се установява, че ЧСИ е извършил посещения на адрес по местопребиваване на майката във връзка с процедурата по предаване на дете – през 2019г. – 9 посещения, през 2020г. – 16 посещения и през 2021г. – 11 посещения, като за удостоверяване на извършените действия е съставял протоколи за предаване на дете.

Съгласно мотивите на ЧСИ таксите по т.16 от ТТР ЗЧСИ са начислени във връзка с

последните 13 посещения преди 18.12.2020г., за които са съставени протоколи за предаване на дете от следните дати: 08.02.20г., 22.02.20г., 14.03.20г., 13.06.20г., 27.06.20г., 11.07.20г., 25.07.20г., 22.08.20г., 12.09.20г., 26.09.20г., 10.10.20г., 24.10.20г., 14.11.20г.

Съдът, като съобрази конкретните извършени действия намира, следното:

Съгласно даденото задължително разрешение в т.2 от ТР № 3 от 10.07.2017г. по т.д. № 3/2015г. на ОСГТК на ВКС, на обжалване по реда на чл.435 ал.2 от ГПК подлежи всеки акт на съдебния изпълнител, в който се определя размера на задължението на длъжника за разносните по изпълнението, поради което е жалбата е процесуално допустима.

В случая, принудителното изпълнение е насочено към реализиране на непарично притезание – действия във връзка с предаване на дете, извършени от ЧСИ по образуваното изпълнително дело.

Таксите са начислени, на основание т.16 от ТТРЗЧСИ, съгласно която за изпълнение на определено действие по глава 48 от ГПК от съдебния изпълнител, включително за осъществяване на режим на лични отношения и предаване на дете, се начислява такса в размер на 50лв. без ДДС или 60лв. с ДДС. Съгласно чл.78 ал.2 от ЗЧСИ размерът на таксите и вида на разносните по изпълнението се определят с Тарифа на Министерския съвет по предложение на министъра на правосъдието след съгласуване с Камарата на частните съдебни изпълнители като за извършване на всяко действие от съдебния изпълнител, с изключение на пропорционалните такси, е предвидена точно определена такса във фиксиран размер, каквато е и таксата по т.16 от ТТР към ЗЧСИ. Същевременно с това, съгласно чл.81 от ЗЧСИ, дължимите авансови такси по изпълнението за предаване на дете не се внасят от вискателя, а се събират от длъжника, поради което и в уведомлението с изх.№ 14481/18.12.2020г. майката М. К. Г. е уведомена за размера на задължението и по изпълнителното дело, в който размер са включени и дължимите от нея такси, на основание т.16 от ТТРЗЧСИ вр.чл.81 от ЗЧСИ вр.чл.79 от ГПК.

Неотносими и неподлежащи на обсъждане в настоящото производство са твърдените жалбоподателката нарушения на правилата на Етичния кодекс на ЧСИ, а доводите, отнасящи се ежеланието на детето да прекара съдебно определеното време с баща си и относно предаването от майката не представляват основания, които да обусловят неправомерно начисляване аксите по т.16 от ТТР към ЗЧСИ. Неоснователни са и възраженията на жалбоподателката относно атата, към която са начислени таксите в изпратеното съобщение до нея, доколкото е очевидно, че касае за допусната техническа грешка, тъй като съгласно изходящия номер на уведомлението е изготвено на 18.12.2020г., и именно към този момент е изчислен и размера на задължението. Не е налице и твърдяното нарушение на чл.528 ал.1 от ГПК, тъй като тази разпоредба не предписва законово задължение на ЧСИ да изпраща покана за доброволно предаване на дете преди всяка дата от режима на личен контакт в посочения в закона срок. В съдебният изпълнител с изпратените до жалбоподателката покани за доброволно предаване на дете призовка за принудително изпълнение е посочил всички дати и съответния час за всяка календарна година поотделно, на които следва да бъде осъществяван режима на личен контакт между бащата и детето, което не пречи на длъжника да упражни правото си по чл.528 ал.2 от ГПК.

Като съобрази изложеното, съдът намира, че жалбата, въз основа на която е образувано изпълнителното дело, се явява неоснователна и следва да бъде оставена без уважение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ жалба от М. К. Г., подадена чрез пълномощника ѝ – адв. Б. Й. от САК, срещу разпореждане от 19.01.2021г. по изп.дело № 20199240400602 по описа на ЧСИ Г.К., рег.№ 924 на КЧСИ, с район на действие СГС, с което е оставена без уважение молбата ѝ за отмяна на начислените 13 броя такси по т.16 от ТТР към ЗЧСИ.

Решението не подлежи на обжалване, на основание чл.437 ал.4 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____